

? sure
2:11 - 2:14

(1) שמות פרק כ פסוק ט

יום השביעי שבת ליק' נק' אל' היך ל' א תעשה כל מלאכה אמה ובגד ובגד עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך:

(2) שמות פרק לה פסוק ג

ל' א תבערו אש בכל מ' שב' תיכם ביום השבת:

(3) תלמוד בבלי מסכת שבת דף ע עמוד א

דתניא, רבי נתן אומר: + שמות לה+ לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת... הבערה בכלל היתה, ולמה יצאת - להקיש אליה, ולומר לך: מה הבערה שהיא אב מלאכה וחייבין עליה בפני עצמה - אף כל שהוא אב מלאכה חייבין עליה בפני עצמה... לחלק יצאת. הבערה ללאו יצאת, דברי רבי יוסי.

(4) תלמוד בבלי מסכת שבת דף ע עמוד א

דתניא, רבי יוסי אומר: +ויקרא ד+ ועשה מאחת מהנה - פעמים שחייבים אחת על כולן, ופעמים שחייבין על כל אחת ואחת.

(5) תוספות מסכת ביצה דף כג עמוד א

וכן משמע בירושלמי [דמשילין] מהו לאדלוקי נר של בטלה ביום טוב... והטעם מאן דאסר סבר דהבערה לחלק יצתה והוי מלאכה ואסור לעשותה בי"ט ומאן דשרי סבר דלאו יצתה והבערה שלא לצורך מותר לעשותה בי"ט

(6) תלמוד בבלי מסכת פסחים דף ה עמוד א

אך ביום הראשון תשבתו שאר מבתיכם - מערב יום טוב, או אינו אלא ביום טוב עצמו - תלמוד לומר לא תשחט על חמץ דם זבחי - לא תשחט את הפסח ועדיין חמץ קיים, דברי רבי ישמעאל.

רבי יוסי אומר: אינו צריך, הרי הוא אומר + שמות יב+ אך ביום הראשון תשבתו שאר מבתיכם - מערב יום טוב, או אינו אלא ביום טוב - תלמוד לומר: אך - חלק. ואי ביום טוב עצמו - מי שרי? הא איתקש השבתת שאור לאכילת חמץ, ואכילת חמץ לאכילת מצה!

רבי עקיבא אומר: אינו צריך. הרי הוא אומר אך ביום הראשון תשבתו שאר מבתיכם וכתוב כל מלאכה לא יעשה בהם ומצינו להבערה שהיא אב מלאכה.

אמר רבא: שמע מינה מדרבי עקיבא תלת; שמע מינה: אין ביעור חמץ אלא שריפה, ושמע מינה: הבערה לחלק יצאת. ושמע מינה: לא אמרינן הואיל והותרה הבערה לצורך הותרה נמי שלא לצורך.

(7) תוספות מסכת פסחים דף ה עמוד ב

לחלק יצאת - מדקרי לה אב מלאכה ועוד אומר ריב"א דלמ"ד ללאו יצאתה לא היה אסור ביו"ט כיון דאין שם מלאכה עליה

(8) שמות פרק כג פסוק יב

ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשב' ת למען ינוח שורך וקמ' רך וינפ'ש כן אמתך והגר:

(9) תלמוד בבלי מסכת יבמות דף ה עמוד ב

דתניא: יכול יהא כבוד אב ואם דוחה שבת? ת"ל: +ויקרא י"ט+ איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמורו, כולכם חייבין בכבודי; מאי לאו דאמר ליה שחוט לי בשל לי, וטעמא דכתב רחמנא את שבתותי תשמורו, הא לאו הכי - דחי! לא לאו דמחמר

(10) חידושי הרשב"א מסכת יבמות דף ו עמוד א

ומורי הרב ז"ל תירץ דבמחמר ליכא עשה דמסתמא תשבות אינו עשה אלא אאבות מלאכות.

(11) רבינו חננאל - ושמעינן מינה הבערה לחלק יצאתה דאי ס"ד ללאו יצאתה תיתי עשה דהשבתת חמץ לידחי לאו דהבערה

אולם השאגת אריה (סיי עא) והמנ"ח (מצ' רצח) הקשו על מה שכתב ריב"א דלפי ר' יוסי אין הבערה אסורה ביו"ט דבשלמא לגבי שאר איסורי שבת שאינם מלאכה (כגון מחמר, תחומין ושכיתת בהמתו), שפיר

איכא למימר דאינם אסורים ביו"ט, שהרי ביו"ט לא אסרה תורה אלא מלאכת עבודה, אבל הבערה היתה במשכן ומלאכה היא, ואי לאו דהוציאה הכתוב לר' יוסי היה חייב עליה כעל שאר מלאכות שבת. אכן, מסקנתם של השאגת אריה והמנ"ח היא, שגם לפי ר' יוסי אסורה הבערה ביו"ט, אמנם לפי ריב"א מוכח כמו שנתבאר.

המנ"ח כותב בפשטות, דאף לר' יוסי איכא עשה דשבתון במלאכת הבערה, אמנם מדברי ר"ח יש להוכיח שלפי ר' יוסי לא חל עשה דשבתון על מלאכת הבערה.

(13) תלמוד בבלי מסכת כריתות דף טו עמוד א
שמות מוחלקין...

הבא על ה' נשיו נדות בהעלם אחת, שהוא חייב על כל אחת ואחת... הרי גופין מוחלקין רבי יהושע אומר: שמעתי באוכל מזבח אחד בחמשה תמחויין, שהוא חייב על כל אחת ואחת משום מעילה

(14) תלמוד בבלי מסכת שבת דף עב עמוד ב

אמר מר: חומר שבת משאר מצות, שהשבת עשה שתים בהעלם אחד - חייב על כל אחת ואחת, מה שאין כן בשאר מצות. היכי דמי? אילימא דעבד קצירה וטחינה - דכוותה גבי שאר מצות אכל חלב ודם, הכא תרתי מיחייב, והכא תרתי מיחייב:

(15) רש"י מסכת שבת דף עב עמוד ב

חלב ודם - דומיא דטחינה וקצירה, שהן שני גופין.

(16) תוספות רי"ד מסכת שבת דף קלח עמוד א

כיון דהבערה לחלק יוצאת כאלו כתיב לאו אבל מלאכה ומלאכה דמי והו"ל כמו לאוין דחלב ודם שהן חלוקין זה מזה וצריך להתרות על החלב משום חלב ועל הדם משום דם וכך על כל מלאכה ומלאכה: